

Vážení hostia, drahé kolegyně, kolegovia, milí študenti,

tento rok neslávime len „nejaké“ výročie. Tento rok chceme ďakovať za 35 rokov príbehu, príbehu jednej školy, ktorej súčasťou ste aj vy.

Keď sme my sestry spolu s laikmi pred 35 rokmi obnovovali dominikánske školstvo v Košiciach a bolo založené Gymnázium sv. Tomáša Akvinského, nikto presne nevedel, kam až tento príbeh povedie.

Škola bola zriadená, ako sa uvádza v Zriaďovacej listine, v duchu dominikánskeho hesla LAUDARE – BENEDICERE – PREDICARE (chváliť – žehnať – kázať), aby prispievala k formovaniu mladej študujúcej slovenskej generácie.

Milí študenti, možno si to nie vždy uvedomujete, ale chodíte do školy, ktorá sa snaží stáť v službe mladému človeku, ktorý hľadá odpovede na otázky: Kto som? Vďaka komu som? Pre koho som?

Naše GTA nie je len budova, školské povinnosti, každodenný rozvrh... Je to miesto, kde sa spája rozum a viera, poznanie a hodnoty, sloboda a zodpovednosť – a to v duchu nášho patróna, svätého Tomáša Akvinského, ktorý veril, že pravda sa rodí z odvahy pýtať sa.

Za 35 rokov existencie sedelo v laviciach GTA viac ako 3 tisíc študentov – takých, ako ste vy. Oni tiež riešili písomky, pýtali sa „na čo mi to bude?“, stresovali sa pred maturitou, pochybovali o sebe, smiali sa na chodbách a hľadali svoje miesto v živote. Dnes sú z nich lekári, učitelia, inžinieri, právnici, kňazi, vlastne môžeme povedať, že mnohí z nich sú takí neobyčajne obyčajní dobrí ľudia. A to je dôkaz, že Gymnázium sv. Tomáša Akvinského má zmysel.

Počas týchto rokov sa na GTA zrodilo veľa krásnych a úspešných diel. Jedným z nich je školský zbor, ktorý svoj príbeh píše už 30 rokov. Najskôr pod názvom Aquino a neskôr tak, ako ho poznáme dnes, Aquinas. V príbehu zboru vystupovalo niekoľko stoviek mladých talentov - študentov, ktorí svoj čas a talent ponúkali ďalej. Zbor Aquinas reprezentoval a zviditeľňoval našu školu nielen u nás doma, ale aj v zahraničí.

Pri zrode a vlastne za zrodom školského zboru stála pani docentka Eva Dolinská. Veľmi sa teším, že ju dnes máme medzi sebou. Touto kyticou by som jej chcela poďakovať za toto dielo a za odvalu pri jeho zakladaní.

Nemôžem nespomenúť aj ďalšie zbormajsterky – Eriku Matlákovú a Jozefínu Hvastovú, ktoré dnes nemohli prísť, ale všetkých srdečne pozdravujú a prajú zboru, aby sa jeho príbeh písal ďalej ešte mnoho rokov. Isté obdobie viedla zbor aj kolegyňa Andrea Zaujecová, za čo jej patrí vďaka.

Veľkú časť príbehu spolu so zborom Aquinas píše aj terajšia zbormajsterka Lucia Korfantová, ktorej ďakujem za zanietenie a lásku k hudbe a k mladým ľuďom. Ďakujem zboru, tanečníckam a moderátorom.

Tento rok nebudeme spomínať len na minulosť. Uvedomujme si a ďakujme za to, že tu môžeme byť spolu ako študenti, učitelia, priatelia jednej školy.

Milí študenti, buďte hrdí na to, kde študujete. Buďte vďační za ľudí, ktorých tu stretávate. Kráčajme spolu ďalej s radosťou – lebo príbeh Gymnázia sv. Tomáša Akvinského pokračuje práve v nás.